

Brian Mikkelsen (KF):

Det virker helt urimeligt og helt ude af proportioner, at fødevareministeren her i dag siger, at alle, der står og serverer pølser, pitabrød og burgerboller, skal gennemgå en hygiejneuddannelse på 3 dage på et AMU-kursus.

Derfor vil jeg spørge ministeren, hvis Lises far, Susannes far, Pernilles mor, hvis de står – ikke fast, men en gang imellem – og sælger fra den lokale idrætsklubs bod, om det ikke er muligt, at de ikke skal igennem et 3 dages AMU-kursus, fordi de gør den lokale forening en tjeneste.

Kristian Jensen (V):

Der er ingen tvivl om, at mange af de regler, som er her, kan være fornuftige, når det gælder om at sikre fødevarerens kvalitet. Spørgsmålet er ikke blot, om de er fornuftige; spørgsmålet er, om de i det hele taget er rimelige.

Nu har vi diskuteret meget, hvorvidt kravet gælder frivillige i idrætsorganisationerne, og jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, om disse bestemmelser også gælder andre organisationer med frivillig, ulønnet arbejdskraft, herunder især om de gælder for f.eks. KFUM's sociale arbejde, de varmestuer og cafeer, der hjælper de socialt svageste i samfundet, og som er drevet ved hjælp af frivillig, ulønnet arbejdskraft. Jeg vil gerne have en bekræftelse på, om bestemmelserne også omfatter de her tilfælde.

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil godt spørge fødevareministeren, om det er rigtigt, at man skal på flere dages kursus for at få lov til at sælge en rød pølse.

Jeg vil også spørge fødevareministeren, om fødevareministeren ikke synes – ligesom, tror jeg, mange andre politikere – at man faktisk bliver lidt til grin ved at løbe rundt med alt det, som embedsmændene pådutter både ministre og politikere. At skulle sende folk på kursus for at sælge en rød pølse, kan det virkelig være rigtigt?

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu er det jo sådan, at man kan have omsorg for Pernilles far og Susannes mor på mange forskellige måder. Det, jeg nærmest hører her, er, at hr. Brian Mikkelsen ikke har omsorg for, at Pernilles mor og Susannes far ikke skal risikere at få ondt i maven af at gå hen og betale for et måltid mad.

Jeg synes i øvrigt, det er lidt mærkeligt at høre repræsentanter fra de to partier, som jeg heldigvis gennem nu et par år har konstateret har været mere og mere optaget af, at sikkerheden skal være i orden, at vore fødevarer skal være af en sådan kvalitet, at vi ikke bliver syge af at spise dem.

Men her er der så en situation, som i øvrigt også forbavser mig i forhold til den politik, der normalt er kendetegnende for de to partier. Her er der nu altså en situation, hvor der tilsyneladende er nogle, som går efter at sige: Når det er frivillige, så skal der være mere lempelige vilkår. Der skal altså være en unfair konkurrence. Blot fordi det er en frivillig organisation, så skal de have lov til at have en unfair konkurrence i forhold til den grillbar, der ligger henne om hjørnet. Hvis det er det, der er meningen, så er det selvfølgelig fair nok, men så synes jeg også, man skal sige dét i sin argumentation.

Eller også må det andet jo være, at man ønsker, at vi skal gå væk fra så høj en sikkerhedsstatus som overhovedet muligt. Så sig dog også dét ærligt, hvis man ikke ønsker den unfair konkurrence.

Jeg vil gerne sige i forhold til frivillig arbejdskraft – det er et svar både til hr. Kristian Jensen og også til hr. Svend Heiselberg – at jeg sagde indledningsvis, at der er jo forskel på de forskellige typer fødevarer, vi har. Hvis man har en kiosk, hvor der ikke er så stort et udbud, hvor risikoen ikke er så stor – røde pølser, hvad ved jeg – ja, så kan vi håndtere det på én måde.

Men hvis man går ud og skal tilvirke fødevarer, hvor vi ved, at der notorisk er en ret stor risiko, og hvor vi har erfaring for, at vi ofte kan få problemer for dem, som kommer og køber, ja, så skal der også være så høj en sikkerhed og standard som overhovedet muligt.

Brian Mikkelsen (KF):

Man skal forholde sig til sagens kendsgerninger. Selvfølgelig skal vi stille skrappe krav, meget skrappe krav til fødevarerbehandlingen og til de folk, som er ansat til at behandle fødevarerne for os andre og sælge dem videre. Men her taler vi altså, hvis vi skal have de rigtige proportioner, om folk, som står der en gang om ugen, en gang hver 14. dag, måske en gang om måneden, og der virker det helt ude af proportioner, helt ude af trit med virkeligheden, at man så skal sende vedkommende på et 3-dages AMU-kursus.